

21 Δεκεμβρίου 2019

Ομογενής αναδεικνύει την ιστορία εβραίου ράφτη που διέφυγε από τους ναζί, κρυμμένος στην Ερείκουσα

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Από μικρή άκουγε τις ιστορίες της γιαγιάς της, ανάμεσα στις οποίες και μία για το πώς οι κάτοικοι της Ερείκουσας ενώθηκαν σαν μια γροθιά για να σώσουν μια οικογένεια εβραίων από το μένος των ναζί, στη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ήταν η ιστορία του Σάββα, του εβραίου ράφτη, των θυγατέρων του και της Ρόζας, ενός ορφανού κοριτσιού (συγγενικού τους προσώπου), που βρήκαν ασφαλές καταφύγιο στο μικρό αυτό νησί, στο βορειότερο από τα Διαπόντια νησιά, προκειμένου να γλιτώσουν από βέβαιο θάνατο. Οι κάτοικοι της Ερείκουσας το γνώριζαν ότι κρύβονταν εκεί αλλά το κράτησαν ως επτασφράγιστο μυστικό...

Τη φωτογραφία παραχώρησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η Ιβέτ Μάνεση

Τα χρόνια περνούσαν αλλά στο μυαλό της Ιβέτ Μάνεση στριφογύριζε πάντα η ιστορία του εβραίου ράφτη... Έτσι, αποφάσισε να εντοπίσει τους απογόνους του, όπως κι έγινε χάρη στην πλατφόρμα MyHeritage.Com. Εκεί ανακάλυψε αρχικά τη θετή εγγονή μίας κόρης του Σάββα (στέλεχος σε τηλεοπτικό δίκτυο στην Καλιφόρνια) και στη συνέχεια τους δύο γιους της Ρόζας στο Ισραήλ, οι οποίοι δεν είχαν ιδέα για την ιστορία της Ερείκουσας, αφού η μητέρα τους δεν μιλούσε ποτέ για το τόσο μακρινό παρελθόν...

[\(Διαβάστε παλαιότερη συνέντευξη της κ. Μάνεση στα αγγλικά, στον "Ε.Κ."\)](#)

Η πρώτη «συνάντηση» ήταν διαδικτυακή, μέσω skype, αλλά τον Ιούνιο του 2015 έδωσαν ραντεβού στην Κέρκυρα και από εκεί ταξίδεψαν στην Ερείκουσα σε ένα συγκινησιακά φορτισμένο συναπάντημα, μέσα από το οποίο η Ιβέτ Μάνεση, όπως λέει στο Αθηναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, απέκτησε πλέον μια δεύτερη οικογένεια. «Ήταν σχεδόν σουρεαλιστική η ένταση των συναισθημάτων απ' αυτή τη διαφορετική συνάντηση. Δεν νομίζω πως υπάρχουν λόγια για να περιγράψω το συναίσθημα της στιγμής. Από την πρώτη στιγμή που βρεθήκαμε ξέραμε ότι ήμασταν πλέον μια οικογένεια. Μας ένωνε κάτι ιδιαίτερο και πολύ σημαντικό», εξηγεί.

Τη φωτογραφία παραχώρησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η Ιβέτ Μάνεση

Η πρώτη αυτή συνάντηση έγινε το 2014, όταν η Ελληνοαμερικανίδα παραγωγός είχε ήδη γράψει το πρώτο της βιβλίο, που κυκλοφορεί με τον τίτλο «Ο ψίθυρος των Κυπαρισσιών» (εκδ. Ψυχογιός), όπου η ιστορία του Σάββα και των θυγατέρων

του καταλάμβανε ένα μικρό μόνο μέρος του βιβλίου. Ήταν στο δεύτερο βιβλίο της «Something Beautiful Happened» (σ.σ. δεν έχει κυκλοφορήσει ακόμα στα ελληνικά), που ο Σάββας, οι κόρες του και η Ρόζα «ξεπηδούν» από τις σελίδες και παίρνουν «σάρκα και οστά» μέσα από τη γλαφυρή γραφή της Ιβέτ Μάνεση, η οποία, θέλοντας να μεταφέρει στην κινηματογραφική οθόνη το μεγαλείο της ψυχής των κατοίκων του μικρού νησιού γυρίζει, αυτή την εποχή, την ιστορία τους σε ντοκιμαντέρ! Κατ' αυτόν τον τρόπο θέλει να μην αφήσει τη λήθη του χρόνου να «σβήσει» τη ...μνήμη που με πολύ κόπο ανέσυρε από το χρονοντούλαπο της ιστορίας της γιαγιάς της αλλά και να τιμήσει τους κατοίκους της πατρογονικής της εστίας.

Με τη δεύτερη «οικογένειά» της, η βραβευμένη με EMMY Ελληνοαμερικανίδα παραγωγός βρέθηκε προ ημερών στο Ισραήλ, με αφορμή την κυκλοφορία του δεύτερου βιβλίου της στα εβραϊκά και, όπως λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, κάθε φορά η συγκίνηση και η χαρά δεν μπορεί να «χωρέσει» σε λόγια.

Ενα ολόκληρο νησί βοήθησε μια οικογένεια...

«Αυτό που έγινε στην Ερείκουσα ήταν το κάτι άλλο. Ένα ολόκληρο νησί βοήθησε μια οικογένεια. Η γιαγιά μου και όσοι είχαν ζήσει τα γεγονότα, τα αφηγούνταν σαν να μην ήταν κάτι ιστορικό και σπουδαίο. Ένιωθαν απλώς ότι είχαν κάνει το καθήκον τους. Εγώ, όμως, προσπαθώ να μπω στη θέση τους και αναρωτιέμαι τι θα έκανα, αν βοηθώντας κάποιον έθετα σε κίνδυνο όλη την οικογένειά μου. Θα άνοιγα την πόρτα μου άραγε;» λέει, συγκινημένη, η Ελληνοαμερικανίδα παραγωγός και συγγραφέας.

Ήταν το ζοφερό καλοκαίρι του 1944, όταν οι ναζί είχαν ήδη αρχίσει να μαζεύουν τους εβραίους της Κέρκυρας και να τους εκτοπίζουν στα στρατόπεδα θανάτου που είχαν στήσει ανά την Ευρώπη. Τότε, ένας φημισμένος ράφτης από την εβραϊκή συνοικία του νησιού και η οικογένειά του αποφάσισαν να βρουν τρόπο διαφυγής, πηγαίνοντας στην Ερείκουσα. Αμέσως μόλις έφτασαν εκεί, οι κάτοικοι του νησιού τους περιέθαλψαν και τους έδωσαν τροφή, ρούχα και ασφαλές καταφύγιο και τους διαβεβαίωσαν πως κανείς δεν επρόκειτο να τους καταδώσει. Μάλιστα, λέγεται πως έκαψαν και όλα τα διαθέσιμα αρχεία προκειμένου να μην μπορούν οι ναζί να βρουν ποιος είναι χριστιανός και ποιος εβραίος, ενώ οι κάτοικοι φυλούσαν συχνά σκοπιά για να ειδοποιούν όταν έρχονταν βάρκες στο νησί καθώς κατά καιρούς οι Γερμανοί στρατιώτες έρχονταν στο μικρό νησί και πραγματοποιούσαν ελέγχους στα σπίτια, ψάχνοντας όχι μόνο για τυχόν κρυμμένους εβραίους αλλά και για ...τιμαλφή.

Μεταξύ των κατοίκων της Ερείκουσας που βοήθησαν την οικογένεια του εβραίου

ράφτη ήταν και η γιαγιά της Ιβέτ Μάνεση. «Πέρασε από μία ήσυχη ζωή σε μία ζωή κινδύνου και αντίστασης, ρισκάροντας τη ζωή της και τη ζωή των παιδιών της προκειμένου να σώσει αυτούς τους ανθρώπους», αφηγείται με νοσταλγία η Ελληνοαμερικανίδα παραγωγός.

Το όνειρο για ένα σπίτι στο νησί!

Η Ιβέτ Μάνεση, από μικρό κορίτσι 12-13 ετών, επισκεπτόταν κάθε χρόνο την Κέρκυρα και την Ερείκουσα και όνειρό της, όπως λέει, είναι να αποκτήσει μια μέρα ένα σπίτι στο νησί και να μένει εκεί μόνιμα. Μάλιστα, την αγάπη της αυτή για την Ελλάδα την έχει περάσει και στα παιδιά της, τα οποία μιλούν ελληνικά και αγαπούν τα ταξίδια στο νησί!

«Ο πατέρας μου είναι από την Ερείκουσα και η μητέρα μου από την Ανάληψη, κοντά στη Ναύπακτο. Κάθε καλοκαίρι σχεδόν πηγαίναμε με τους γονείς μου στο νησί και θυμάμαι ακόμα και σήμερα, με αγάπη, εκείνα τα υπέροχα, ηλιόλουστα ελληνικά καλοκαίρια. Είναι εμπειρίες βαθιά χαραγμένες στην ψυχή μου», λέει και ανανεώνει το ...ραντεβού μας για το ερχόμενο καλοκαίρι, στο νησί!

Σοφία Παπαδοπούλου

Πηγή: ekirikas.com